

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 lutego 1964 r.

Nr 14

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ

63 — z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej : : : 113

ZARZĄDZENIA:

64 — nr 24 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1964 r. o poborze głównym w 1964 r. 113

65 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 15 lutego 1964 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności 114

66 — Ministra Finansów z dnia 14 lutego 1964 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad uznawania szkód powodziowych w obowiązkowym ubezpieczeniu ziemiopłodów od gradobicia i powodzi 115

67 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 19 lutego 1964 r. w sprawie określenia normatywów czasowych oddawania do montażu i eksploatacji maszyn branżowych przemysłu rolno-spożywczego i sprzężarek chłodniczych 115

68 — Ministra Komunikacji z dnia 22 lutego 1964 r. w sprawie wykonywania za pomocą statków powietrznych usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy 116

63

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 25 lutego 1964 r.

w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 41 ust. 4 regulaminu Sejmu — postanawia zamknąć VI sesję Sejmu z dniem 25 lutego 1964 r.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

64

ZARZĄDZENIE Nr 24 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lutego 1964 r.

o poborze głównym w 1964 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1964 r. prezydium wojewódzkich i powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, a w miastach wyłączonych z województw — dzielnicowych) rad narodowych przeprowadzą za pośrednictwem wojewódzkich i powiatowych komisji poborowych przy współudziale dowódców okręgów wojskowych, wojskowych komendantów wojewódzkich i rejonowych oraz prezydiów rad narodowych niższych stopni pobór główny mężczyzn:

- 1) urodzonych w roku 1945;
- 2) urodzonych w latach 1944, 1943, 1942 i 1941, którzy dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na stan zdrowia, utrzymywanie rodziny, wykonywanie zawodu oraz pobieranie nauki w szkołach średnich;
- 3) urodzonych w latach 1944, 1943, 1942, 1941, 1940 i 1939,

którzy dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na odbywanie studiów w szkołach wyższych;

- 4) urodzonych w latach 1944, 1943, 1942 i 1941, którzy:
 - a) podczas poboru w roku 1963 zostali przeznaczeni do odbycia zasadniczej służby wojskowej, lecz nie powołano ich do tej służby przed rozpoczęciem poboru w 1964 r. — jeżeli zostaną wezwani do poboru w drodze wezwania imiennego,
 - b) w latach ubiegłych zostali zaliczeni do ponadkontyngentu — jeżeli zostaną wezwani do poboru w drodze wezwania imiennego;
- 5) bez względu na rok urodzenia, którzy:
 - a) zostali w 1963 r. zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej z powodu uznania ich za jedynych żywicieli rodzin, jeżeli nie zostali przeniesieni do rezerwy,
 - b) byli obowiązani stawić się do poboru, lecz z jakichkolwiek powodów nie dopełnili tego obowiązku i dotychczas nie mają ustalonego stopnia zdolności do służby wojskowej, a nie ukończyli 50 lat życia.

§ 2. Do poboru głównego w 1964 r. zostaną również wezwani:

- 1) mężczyźni urodzeni w 1946 r. (przedpoborowi), którzy ochotniczo zgłoszą się do odbycia zasadniczej służby wojskowej, jeżeli posiadają wykształcenie w zakresie co najmniej 7 klas szkoły podstawowej, są stanu wolnego i nie posiadają na utrzymaniu rodziny;

- 2) mężczyźni urodzeni w latach 1947 i 1946, którzy ochotniczo zgłoszą się do służby wojskowej w charakterze uczniów oficerskich szkół zawodowych albo słuchaczy akademii wojskowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

65

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 15 lutego 1964 r.

w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności.

Na podstawie § 7 ust. 2 i § 12 ust. 2 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski z 1957 r. Nr 22, poz. 157 i z 1963 r. Nr 3, poz. 5) oraz uchwały nr 59 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie dodatkowej pomocy Państwa dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1958 r. Nr 22, poz. 133 oraz z 1959 r. Nr 57, poz. 276) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego dla:

- 1) spółdzielni mieszkaniowych (lokatorskich) — w kwocie 131.500 zł jako przeciętny kredyt dla planowanego programu (zadania inwestycyjnego) na budowę jednego mieszkania;
- 2) spółdzielni budowlano-mieszkaniowych — na budowę w domu wielomieszkaniowym jednego mieszkania o powierzchni użytkowej:
 - a) do 50 m² — w kwocie 100.000 zł,
 - b) powyżej 50 m² do 71 m² — w kwocie 50.000 zł;
- 3) spółdzielni budowlano-mieszkaniowych, spółdzielczych zrzeszeń budowy domów jednorodzinnych oraz osób fizycznych — na budowę domu jednorodzinnego (lokalu w małym domu mieszkalnym) o powierzchni użytkowej do 110 m² — w kwocie 100.000 zł.

§ 2. Warunkiem przyznania kredytu bankowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 2, jest przestrzeganie przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego średnich i maksymalnych wielkości mieszkań, ustalonych w zarządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30 grudnia 1961 r. w sprawie ustalenia średnich i maksymalnych wielkości mieszkań dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Dziennik Budownictwa z 1962 r. Nr 1, poz. 3).

§ 3. Kredyt bankowy, o którym mowa w niniejszym zarządzeniu, może być przyznawany po uprzednim przeprowadzeniu szczegółowej analizy sytuacji materialnej i rodzinnej pożyczkobiorców. Przy przyznawaniu kredytu należy zwracać uwagę na to, aby wielkość budowanego domu (mieszkania) odpowiadała liczebności rodziny pożyczkobiorcy. Dotyczy to zarówno spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, jak też budujących indywidualnie.

§ 4. 1. Pierwszeństwo w uzyskaniu kredytu bankowego przysługuje:

- 1) spółdzielniom mieszkaniowym (lokatorskim) zrzeszającym pracowników zakładów gospodarki społecznej, zwłaszcza robotników, i budującym mieszkania w domach wielomieszkaniowych;

- 2) spółdzielniom budowlano-mieszkaniowym zrzeszającym osoby wymienione w pkt 1 i budującym mieszkania w domach wielomieszkaniowych;

- 3) spółdzielniom budowlano-mieszkaniowym oraz spółdzielczym zrzeszeniom budowy domów jednorodzinnych — budującym małe i oszczędne domy jednorodzinne (lokale w małych domach mieszkalnych) dla osób, które ze względu na swój charakter zatrudnienia są niezbędnie potrzebne na danym terenie, a ich sytuacja materialna i stan rodziny wskazują na konieczność przyznania pomocy kredytowej Państwa.

2. W ramach pierwszeństwa określonego w ust. 1 dla poszczególnych grup pożyczkobiorców należy udzielać pożyczek w pierwszej kolejności:

- 1) spółdzielniom, których członkowie gromadzą wkłady oszczędnościowe w Powszechnej Kasie Oszczędności w sposób ustalony odpowiednim zarządzeniem Ministra Finansów;
- 2) osobom, które ukończyły oszczędzanie na mieszkaniowych książeczkach Powszechnej Kasy Oszczędności i zgromadziły wymagany odpowiednimi przepisami wkład mieszkaniowy.

3. Przez oszczędne, małe domy jednorodzinne (lokale w małych domach mieszkalnych), o których mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się domy wznoszone przede wszystkim w zabudowie szeregowej przy użyciu materiałów miejscowych, o skromnym standardzie wyposażenia, nie podpiwniczone lub częściowo podpiwniczone, z mieszkaniami o ograniczonej wielkości, odpowiadającej liczebności rodziny pożyczkobiorcy.

§ 5. Nie należy przydzielać kredytu bankowego na obiekty nowo rozpoczynane przed zapewnieniem kredytu na obiekty kontynuowane.

§ 6. 1. Spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, niezależnie od kredytu bankowego określonego w § 1, mogą uzyskać dodatkowe środki kredytowe na budowę urządzeń handlowych, gastronomicznych i usługowych wbudowanych i wolno stojących, urządzeń socjalno-kulturalnych wbudowanych oraz przeznaczonych dla potrzeb spółdzielni i jej członków, świetlic i zakładów konserwacyjno-remontowych — w wysokości nie przekraczającej 3.200 zł na 1 m² powierzchni użytkowej tych urządzeń.

2. Uzyskanie kredytu, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga zgromadzenia przez spółdzielnie środków własnych, jeżeli wysokość kredytu odpowiada planowanemu kosztowi budowy wymienionych wyżej urządzeń.

§ 7. Zarządzenie nie dotyczy kredytów bankowych na budowę, odbudowę lub kapitalny remont obiektów mieszkal-